

Anketa – Jaký byl váš kulturní zážitek roku 2022?

Rok 2022 byl po pandemii kulturně velmi bohatý. Zeptali jsme se několika hudebních publicistů, kteří do magazínu Autor in přispívají, co pro ně bylo v tomto roce nejzajímavějším kulturním zážitkem.

Foto: David Neff

Veronika Koloušková (Expres FM, Glanc)

Nejsilnějším zážezem do duše byly bez váhání Cesty Cirků La Putyka v šapitó Azyl 78. Úžas nad fyzickými možnostmi lidského těla, radostný mladistvý náboj padesátihlavého mezinárodního ansámblu včetně ukrajinských studentů nového cirkusu, kteří po vypuknutí války našli v Azylu bezpečný azyl, v kombinaci s akcentovaným tématem covidové umělecké represe (sama divadlo hrají, takže zásah přímo na komoru) a svobody ve mně spustily bouři emocí a proudy slz. Z hudebních zážitků nemohu zapomenout na už druhý koncert mé hudební lásky Jacka Whitea ve Foru Karlín.

Josef Martínek (Musicserver.cz, iDNES.cz, blog Hudební srdcovky)

Uplynulý rok byl na paměťhodné zážitky z pódíí skutečně bohatý, snad i proto, že po covidové etapě se umělci i diváci

na koncerty těšili víc než jindy. Rád spojuji kulturní vyžití s cestováním, proto vyzdvihnu akce, které jsou k výletům za živou hudbou skvělou příležitostí. Líbí se mi například koncept Karlovarského kulturního léta – přímo v srdci lázeňského města před hotelem Thermal se každý letní víkend konala vystoupení, jejichž

Foto: Filip Strakoš

pestrá nabídka pokryla zájem všech generací. Mě osobně potěšil koncert stále uhrančivé Marie Rottrové, který provázela specifická atmosféra končících prázdnin. Za opravdový skvost pak považuji multižánrový festival Múzy na vodě konaný v Českých Budějovicích v romantických kulisách řeky Malše, přičemž pódium stojí přímo na vodní hladině. Nezapomenutelný otisk zde zanechali Thom Artway se svou kapelou a Martin Chodúr, který s orchestrem Septet Plus Dalibora Kaprase odehrál program Pocta velkým hlasům, oslavující hudbu domácích i zahraničních legend.

Petr Korál (Radio Beat, Radio 1, Rock History, Rock & All)

Za největší kulturní zážitek roku 2022 bych označil brněnskou skupinu Insania, a nejen kvůli jejímu znamení – tému novému albu Grrrotesky. Spojené s tím jsou totiž i neméně nápadité videoklipy a v neposlední řadě přesvědčivě působící živá vystoupení. Album samotné je pak přímo esencí originality a kreativního myšlení jak po stránce hravých vícevýznamových textů, tak moderně znějící tvrdé rockové hudby. Pomyslný klobouk dolů za to, že ač tahle kapela vznikla už před 35 lety, tak má pořád co nového říct.

Foto: archiv Petra Korála

Tomáš S. Polívka (freelance journalist)

Vybrat jen jediný zážitek z roku plného výtečných koncertů a celých festivalů (Respect, Colours, Prague Sounds, JazzFestBrno...), navíc v euforii, že není

Foto: Eva Makovská

měl pocit, který už zažívám výjimečně. Že jsem nedílnou součástí sdílené koncentrované euforie. A že společně s piltonským davem prožívám vteřiny, které nemohou nastat jinde než v Avalonu a už nikdy v životě se nezopakují.

Václav Hlaváček (Dechovka, to je naše!)

nutný žádný lockdown, toť úkol nelidsky krutý. Ale když je to pro Autor in, omezil jsem výběr na něco domácího, vzácně opakovatelného a velmi zajímavě zkomponovaného a zaranžovaného. A na první dobrou se mi vybavil večer 10. února 2022 v pražském DOX+, kde skladatelka a trumpetistka Štěpánka Balcarová v rámci koncertní řady Nové horizonty předvedla orchestrální úpravu svého písňového cyklu Life and Happiness of Julian Tuwim pro jazzové combo a SOČR. A to mám prosím normálně raději komorní záležitosti a „classical crossover“ nepoznamenaný křečí abys pohledal. Štěpánčin experimentálnější přístup ke skladbě a zapojení improvizátorů jako Marcel Bárta či Robert Fischmann i živelnější zpěvačky Małgorzaty Hutek mi sice byly co do vkusu bližší, ale toho samého večera představovala velký a stejně kvalitní zážitek také spolupráce skladatele a pianisty Martina Brunnera, zpěvačky Markéty Foukalové a Víta Křišťana za Fender pianem se SOČR v cyklu Svou chvíli.

Honza Vedral (Headliner)

Ten moment, kdy se na pódiu v Glastonbury vedle Paula McCartneyho zjevil Bruce Springsteen. Po dlouhé době jsem

Foto: archiv Honzy Vedrala

Kulturních zážitků v roce 2022 bylo určitě hodně, ale pokud zůstanu u „svého žánru“, tak to byla akce Sounds of Žofín 2022 – největší mezinárodní setkání symfonických dechových orchestrů

Foto: Rudy Kovar

jak z České republiky, tak ze zahraničí. Centrem festivalu byl Palác Žofín, kde ve středu 20. července zahrál své historicky první vystoupení v České republice United States Marine Band „The President's Own“, prestižní orchestr prezidenta Spojených států. Dechový orchestr amerického námořnictva byl založen v roce 1798 Kongresem USA. Krátce poté v roce 1801 získal titul „prezidentův vlastní“. Je tedy již 224 let hlavním protokolárním, ceremoniálním a koncertním tělesem prezidentů USA. Orchestr předvedl vynikající výkon a pro mě i další milovníky dechové hudby to byl opravdu neskutečný zážitek.

Jiří Vejvoda (Classic Praha, Klasikaplus.cz, Harmonie)

Covid ještě zcela nedozněl, nedaleko vypukla válka – a přece byl končící rok v klasické hudbě, kterou sleduji zblízka,

Foto: Radovan Šubín

nesmírně bohatý. Z mnoha skvělých zážitků vybírám jeden: open air Koncert pro Evropu – Česká filharmonie na Vltavě, dirigent Semjon Byčkov, 2. 9. 2022, přímý přenos na ČT art, záznam na TV ARTE, produkce Prague Sounds.

Jiří Hlaváč (ČRo Dvojka, skladatel)

Po zhlédnutí inscenace Šikmý kostel, kterou na přehlídce Prix Bohemia Radio v Olomouci realizovali členové Divadla Petra Bezruče z Ostravy, jsem měl pocit, že o zážitek roku je postaráno. Nicméně zahajovací koncert Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného, na němž norský klavírista Leif Ove Andsnes přednesl

Foto: David Hlaváč

vedle Beethovena a Sylvestrova také Janáčkovu sonátu Z ulice I. X. 1905 a Dvořákův cyklus Poetické nálady op. 85, šel ještě nad zmíněný zážitek. Andsnes je pianista mimo rámec teritoria i času a ví nejen, co hraje, ale i co chce svým niterným sdělením obsáhnout. Je dalším z rodu Richterů, Rubinsteinů, Horowitzů. ☒